

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institvtiones Morales

In Qvibus Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

47. De Synodis Prouincialibus, & Diœcesanis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

Episcopo subiectos: hoc enim in generali mandato Vicarius ex qui non possit. *cap. Licet, de Officio Vicarij in sexto.* Datur quoque facultas qua possit excommunicare, suspendere, & interdicere. Obijciunt hanc potestatem excommunicandi, suspendendi, & interdicendi, in generali mandato contineri, *vt annotant DD. in cap. Licet de officio Vicarij in 6. §. cap. 1. de officio. §. postea. Iud. deleg.* ergo necesse non est, vt speciali mandato Vicario committatur. Respondedo, ad maiorem mandati expressionem huiusmodi potestatem specialiter demandari.

Præcepta & mandata faciendi. Decima octava facultas est, qua potest Vicarius præcepta & mandata dare, ea exequi, & reuocare: reos in carceres in perpetuum, vel ad tempus mittere. Hæc facultas generali mandato non continetur.

Pœnas mitigandi. Decimanona facultas Vicario datur, qua possit pœnas excommunicationis mitigare, hoc est, ex parte remittere.

Et à quibusvis, alijs casibus. Vigesima Facultas speciali mandato Vicario datur, qua possit absolueri à casibus ipsi Episcopo referuatis, & qua possit dispensare, vel absolueri in criminibus, in quibus ipse Episcopus possit.

Secundo queritur, In quam pœnam incurrat Vicarius, si absque speciali mandato, aliquos ad ordines promoueat per seipsum, si Episcopus sit, vel per aliquem Episcopum, cum ipse Episcopus non sit? Respondedo, in eam pœnam incidere, in quam incidunt Episcopi, ordinantes aliquos, sine licentia speciali proprii Episcopi: quia si Vicarius, cum sit Episcopus, sine speciali mandato aliquos ordinet, perinde est, ac si ordines conferat his, qui sunt alteri Episcopo subiecti. Quod si Vicarius episcopus non sit, & nihilominus committat alicui episcopo, vt aliquos promoueat ad ordines, quamuis speciale mandatum non acceperit id committendi, videtur eandem pœnam incurtere: quia tamen per seipsum eos non ordinet, at ordinat per alium: & qui aliquid facit per alterum, quod est lege prohibitum, per seipsum facere iure intelligitur. Pœna autem in eum qui alienos Clericos ordinat sine licentia eorum Ordinarij, constituta est, vt nullos ordines conferre possit vsque ad annum in tegrum, *c. eos de tempor. ordin. in sexto.* Et qui primam tonsuram contulerit laico sibi non subdito, absque Ordinarij licentia, per vnum annum est suspensus à potestate conferendi primam tonsuram, *cap. vlt. de tempor. ordin. in 6. §. ibi Glossa in hac questione.* Auctorem non habeo, sed id, quod dixi, videtur mihi valde probabile.

Tercio queritur, an valeant acta eius, qui publice pro Vicario habetur, sed non constat per Scripturam eum esse Vicarium, aut speciale mandatum habere? Ratio dubitandi est, quia in *c. Cum in iure peritus, de offi. Iud. deleg. mandatum Pontificium non est opere implendum, si non constiterit esse tale mandatum.* Et *l. c. de mandatu Principum,* nemini est credendum, dicenti se habere mandatum à Principe datum nisi per Scripturam id verum esse probauerit. Respondedo, valere, sufficit enim, si id per testes verum esse probauerit, vel per publicam populi famam, & testimonium, apud quem pro Vicario habetur: satis enim est in hac re publicæ famæ attestatio, *Auditores in Rosa, Dist. 5. n. 397. De offi. Vicarij, in nouis.* Illud vero de mandatis, & Rescrip. Principum speciale est.

Quarto queritur, Quænam sint ea quæ generali mandato continentur, cum quis Episcopi, vel Archiepiscopi. Generalis Vicarius instituitur? hoc est, Quidnam possit talis Vicarius, eo ipso quo Vicarius creatur? Respondedo, ea esse quæ habentur in *l. Suggestio, C. de eo, qui vices alterius gerit.* potest enim Vicarius tutores, vel procuratores siue curatores preteritis dare, decretum suum interponere in rebus minorum, & aliorum similibus alienandis, in adoptionibus, emancipationibus filiorum, & manumissionibus seruorum; deniq; in ciuilibus causis, si quæ ad forum Ecclesiasticum pertinent, & in criminibus leuibus: verbi gratia. Auctoritate Roman. Pontificis minor bene-

ficiū Ecclesiasticum obtinuit, poterit hic coram Vicario causam agere, de beneficio, quod possidet, defendendo ius suum, ne ab eo remoueat, vel repetendo illud sibi ablatum. Item si his ei fuerit intentata, quod si extra legitimum matrimonium natus, poterit coram Vicario causam suam tueri: poterit itidem ius Patronatus, quod habet, defendere, tutorem petere, Curatorem, vel Procuratorem. Insuper generali mandato continetur excommunicandi, suspendendi, interdicendi potestas, *vt docet Glossa communi consensu recepta, c. Romana in verbo. Non attendent, de offic. ordinarij in sexto, & Doctores, in cap. Licet de offic. Vicarij in 6. §. c. 1. de offi. §. potestate Iud. deleg.*

Dubia quæstionis est, an possit Vicarius ex solo generali mandato cognoscere causas, quæ ad matrimonium spectant? *De hac quæst. & superiori tractauit qu. 2.*

Quinto queritur, an ex solo generali mandato possit Vicarius literas dimissorias dare Episcopo in remotis agente? Potest nam in *c. Cum nullus de Temporibus ordinatio.* sic habetur: *Officiales Episcopi, cum ad hoc ipsorum officium non se extendat, huiusmodi nequeunt licentiam (videat ordinandi) impetire.*

Episcopo autem in remotis agente, ipsius in spiritualibus Vicarius Generalis, dare potest licentiam ordinandi. Querit ibi Glossa, Quænam loca remota intelligantur? Respondet, ea quæ sunt extra prouinciam, *vt colligi potest, ex c. Coram de elect. §. l. vlt. C. de prescrip. decem vel viginti annorum.* Deinde addit: *Is etiam in remotis agere dicitur, qui abest ultra duas dietas, ca. Nonnulli, de Rescrip. Imo etiam, inquit, ultra vnam diem, c. statutum, de Rescrip.* Tandem dicit: *satis crederem, hoc arbitrio Iudicis esse definiendum, videlicet, Quisnam locus remotus esse dicatur.*

CAP. XLVII.

De Synodis Prouincialibus, & Diocesanis.

AD Episcopos iure communi pertinet Synodum conuocare, *cap. de Concilio, & cap. Propter Ecclesiasticas distinctione 18. cap. Concilia, distinctione 17. cap. sicut olim, de accusat. §. Concil. Toletan. 3. capit. 18. Aurelianen. 3. capite primo, Antiocheno capit. 20. Lateranensi, sub Leone X. Sessione 10.*

Primo queritur, Quot sint genera Synodorum? Respondedo esse tria: Synodus enim, aut est Generalis, quæ Græce dicitur Oecumenica: aut est Prouincialis, aut Diocesana. Generalis Synodus conuocatur ex omnibus Catholicæ Religionis Episcopis, *Glossa cap. 1. dist. 17. de qua nunti in præsentī loco.* Prouincialis cogitur ex omnibus alicuius certæ prouinciæ episcopis, *cap. Porro, dist. 3. Diocesana congregatur auctoritate Episcopi in sua Diocesi ex Abbatibus, & Clericis sibi subiectis, cap. quando dist. 38. Abbat. 18. quæst. 2.* Rursus prouincialis Synodus est duplex. Aut enim congregatur auctoritate Metropolitanī ex omnibus suæ prouinciæ episcopis: aut auctoritate Primatis, vel Patriarchæ ex omnibus episcopis, & Archiepiscopis, duarum, trium, pluriumue prouinciarum. Et hæc quia conuocatur ex episcopis multarum prouinciarum, aliquando dicitur plenaria, & generalis Synodus, vt distingatur ab ea, in quam conueniunt tantummodo episcopi vnius prouinciæ. Vnde in Concilio auctoritate Symmachi Romæ coacto ex omnibus episcopis Italiæ, dicitur Symmachus Papa in generali Concilio præsidere. Et in Concilio Carthaginensi 4. conuocatis ex omnibus Africa Episcopis, dicitur Aurelius Carthaginensis Primas præsidere in Concilio vniuersali. Sic olim aliquando cogebantur Toleti archiepiscopi & episcopi totius Hispaniæ: & Carthagini episcopi totius Africae, in qua multæ prouinciæ continebantur: & sub Symmacho Papa Episcopi totius Italiæ conuocati sunt in quinque, aut sex Synodis. Et sub Siluestro Pap. post Nicænum Concilium Oecumenicum celebrata est Romæ Synodus 270.

Patrum ex tota Italia. Et propterea aliqui volunt, ut talia Concilia dicantur Nationalia, hoc est, ex omnibus aliquibus certæ nationis Episcopis conuocatis.

Secundo queritur, an præter Episcopos alij iure debeant ad Synodum Prouincialem vocari? Innocen. in cap. *Graue, de Præben.* docet, nullos alios præter Episcopos ad Synodum Prouincialem vocari debere, aut in ea definiendi ius, & potestatem habere: quia Canones, qui de his Synodis loquuntur, semper aiunt, Concilia esse Episcoporum, Concilio Antiocheno, capite *vigesimo, cap. propter Ecclesiasticas distinct.* 18. & Laodicensi, capite *quadragesimo tertio, c. Cum oportet distinct.* 18. & Chalcedonen. c. 19. c. *peruenit distinct.* 18. Tarracon. c. 6. c. *Si quis Episcoporum, dist.* 18. & Gratianus, c. *vlt. distinct.* 18. refert in Concil. Toler. statutum fuisse, ut in qualibet Prouincia, postquam fuerit Concilium peractum, vnusquisque Episcopo monitionibus suis intra sex mensium spatium omnes Abbates, Presbyteros, Diaconos, atque Clericos, seu etiam omnem Conuentum Ciuitatis, cui præest, & omnem suæ Diocesis plebem cogere quamprimum debeat, ut coram eis omnia aperiat, quæ illo anno acta, & definita sunt in Concilio.

Nihilominus, ad Concilium Prouinciale vocandi sunt præter Episcopos, quicumque iurisdictionem Episcopalem habent; ut colligitur ex capite *Conuentibus 1. questione septima, & cap. Hadrianus distinct.* 53. Cuiusmodi sunt multi Abbates, & aliqui Priores. Item ad Concilium Prouinciale veniunt, & in eo definiendi ius, & potestatem habent Presbyteri, & Diaconi, Legati Episcoporum, qui legitime impediti in Concilio interesse non possunt: hi enim cum Episcoporum locum teneant, & eorum vice fungantur, auctoritatem habent definiendi in Concilio. Insuper auctoritate Romani Pontificis, possunt præter Episcopos, Presbyteri, & Diaconi in Concilio Prouinciali interesse, & definiendi ius habere: vnde in Synodis sub Symmacho Papa, ex vniuersis Italiae Episcopis conuocatis interfuerunt Presbyteri, & Diaconi, & subscriperunt. Præterea consuetudine possunt alij præter Episcopos, in Concilio Prouinciali interesse, & ius etiam definiendi habere, quia definire, & subscribere in Concilijs Prouincialibus, Episcoporum quidem est, sed iurisdictionis est actus, non ordinis: ac proinde potest consuetudine alijs quam Episcopis conuenire: dat enim iurisdictionem aliquando consuetudo, & præscriptio.

Præter hos, quos dixi, nulli alij Episcopis inferiores ad Concilium Prouinciale vocari debent, ut in eo definiant, sed solum ut consilium dent, vel dispuent, vel aliquid aliud referant, & proponant, quod fuerit necessarium.

Porro ad Prouincialem Synodum, venire debent omnes Episcopi illius Prouinciæ, cap. *si Episcopi, distinct.* 18. qui vero iustam excusationem habuerint, literis, vel certis nuncijs eam Metropolitanum significent. *Gloss. in capite. placuit. 1. distinct.* 18. Episcopi autem qui nulli Archiepiscopo subiunguntur, aliquem vicinum Metropolitanum eligere semel debent, in cuius Synodo Prouinciali interesse cum alijs cogantur, quæq; ibi ordinata fuerint, obseruare, & obseruari facere, in reliquis omnibus eorum exemptione, & priuilegijs saluis, & integris manentibus. *Concil. Trid. sess. 24. cap. 2. de reformat.*

Tertio queritur, Quinam citari debeant ad Synodum Diocesanam? In Concilio Tridentino, *sessione vigesima quarta, capite secundo, de reformatione*, sic habetur: Synodi quoque Diocesanae celebrentur, ad quas exempti etiam omnes, qui alias, cessante exemptione, interesse deberent, nec Capitulis Generalibus subdantur, accedere teneantur. Ratione tamen Parochialium, aut aliarum secularium Ecclesiarum, etiam annexarum, debent ij, qui illarum curam gerunt, quicumque illi sint, Synodo interesse: Clerici nullam animarum curam habentes, ad Synodum Diocesanam venire iure non coguntur. *Glossa & Cardinal. Abbas, & Felinus in capite. Quod super his, de Maiorit. & obed. nisi ad corrigendos mores Synodus con-*

gregetur, aliave causa, quæ ad vniuersum Clerum spectet, vel nisi conuocetur, ut Constitutiones ab Episcopo editæ promulgentur. *Henricus in tract. de Synodis parte secunda, num. 18.*

Quarto queritur, An Capitula Ecclesiarum Cathedralium ad Concilium Prouinciale venire iure cogantur? Abbas cap. *vltim. de his, quæ fiunt à Prælati sine consensu capituli*, sentit non esse cogenda, sed adhortanda, ut veniant. Hoc probat, quia in eo cap. Innocentius III. non dicit, Capitula Ecclesiarum Cathedralium interesse cogantur, sed inueniuntur, ut veniant. Aliorum tamen est sententia, huiusmodi Capitula posse compelli à Metropolitanum, vel Primatum, ut veniant ad Concilium.

Si queras, an qui locum Cathedralium Ecclesiarum teneantes in Concilio interfunt, vllam habeant auctoritatem definiendi? Respondet Panor. in c. *vlt. de his, quæ fiunt à Prælati sine consensu Capituli*, non habere.

Quinto queritur, Cuius auctoritate congregari debeat Synodus Prouincialis, item & Diocesana? Respondet, Prouincialem cogi debere auctoritate Metropolitanum, vel Primatis, siue Patriarchæ, cap. *Quoniam, cap. Si Episcopus, cap. Si quis Episcoporum distinct.* 18. Metropolitanum vero legitime impedito Coepiscopus antiquior Synodum in Prouincia sua conuocare debet. *Concil. Trid. sessio 24. cap. 2. de reformat.* Diocesanam Synodum cogenda auctoritas, est penes Episcopum, ut patet ex locis supra citatis.

Sexto queritur, Quoties sit cogenda Synodus Prouincialis, vel Diocesana? Olim Concilia Prouincialia bis singulis annis cogi debebant, c. *de Concilijs, cap. Propter Ecclesiasticas, distinct.* 18. Sed Concil. Trid. *sess. 24. cap. 2. de reformat.* sic ait: Quæue Metropolitanus per seipsum seu illis legitime impeditis, Coepiscopus antiquior intra annum, ad minus à fine præsentis Concilij, & deinde quolibet saltem triennio post octauam Pasche Resurrectionis Domini nostri Iesu Christi seu alio temerarij tempore, pro more Prouinciæ non prætermittat Synodum in Prouincia sua cogere. Et inferius dicit: Synodi quoque, Diocesana quotannis celebrentur.

Septimo queritur, De quibusnam in Synodo Prouinciali tractari debeat? In loco citato, Concilium Tridentinum dicit: Hæc Concilia Prouincialia cogi pro moderandis moribus, corrigendis excessibus, controuersijs componendis, alijsque causis ex sacris Canonibus permissis. Quare in primis agi debet de his, quæ ad Fidei negotium spectant, si in ea Prouincia apud nonnullos aliqua ambigua esse uidentur. Deinde audientur causæ quæ in Synodo proponuntur, siue contra Episcopos, siue contra alios, siue quæ ad publicam utilitatem pertinent, dummodo tamen graues causæ sint. Agetur de Episcoporum moribus, & vita, de administratione rerum spiritualium & temporalium, & præsertim de custodiendis, & obseruandis ijs, quæ sunt à Concil. Trid. definita.

Constituendi etiam sunt testes Synodales, hoc est, viti fide, & diligentia conspicui, qui omnia, quæ correctione indigent, per singulas Dioceses scrutentur, & in ipsa Synodo Prouinciali proponant.

Sunt etiam statuendæ, & probandæ causæ, propter quas Cathedrales Ecclesie, & Episcoporum Suffraganeorum Dioceses visitari debeant à Metropolitanum. *Ex Concil. Trid. sess. 24. c. 3. de reformat.*

Præscribenda etiam est in Synodo Prouinciali certa aliqua formula examinis, qua examinentur ij, qui ad beneficia Ecclesiastica promouentur.

Tractabitur quoque, an expediat Ecclesias, quæ nimium tenues fuerint, aut nimis angustæ, nouis prouentibus additis, locupletiores, & ampliores efficere, aut alijs vicinis ecclesijs vnire.

Certa itidem norma præscribetur, pro cuiusque Ciuitatis, & Prouinciæ utilitate, & moribus, in diuinis Officijs canendi, & modulandi, & in Choro conueniendi, & affluendi in omnibus alijs Ecclesiæ ministerijs, ex Concilio Trid. *Sess. 24. cap. 2.*

Examinatores promouendorum ad Ecclesias Parochiales vocabuntur ad Synodum Prouincialem, rationem sui officij redditori. Et si qua aduersus eos accusatio orta fuerit: & de ea conuicti sint, arbitrio Synodi grauius puniantur. *Ex Concil. Trid. Sess. 24. c. 18.*

Synodus itidem Prouincialis, arbitrio suo pœnas constituet aduersus Visitatores, qui in procuracionibus ob visitationes accipiendis, contra Canones fecerint. *ex Concil. Trid. eadem Sess. c. 3. ad finem.*

Eliget etiam Iudices, qui inquirant in Clericis concubinas habentes. *ex Concil. Trid. Sess. 15. c. 14.*

Si quis de factis Imaginibus, & reliquis Sanctorum aliquid abusus extiterit, iudicabit Synodus Prouincialis, an extirpari, an corrigi, an permitti debeat, & possit. *ex Concil. Trid. ead. Sess. ca. de inuocat. Sancto.* Abusus item, qui circa Indulgentias in Diœcesibus fuerint, quæ à singulis Episcopis diligenter corrigentur, & in Synodo Prouinciali referentur: sint ut ab alijs quoque Episcopis cognita, & statim ad Romanum Pontificem referantur. *ex Concil. Trid. ead. Sess. c. 26.*

Concedit etiam Synodo Prouinciali, Concilium Tridentinum potestatem, ut in forma examinationis facienda, ijs, qui ecclesijs parochialibus præficiuntur, aliqua addere, vel remittere possit, præter formam ab ipso Concilio Tridentino constitutam. *ex Concil. Trid. Sess. 25. cap. 19.* Potest etiam statuere Synod. Prouincialis, si pro regionis more iudicauerit expedire, ut vacante Parochiali ecclesia, quæ sit in patronatu alicuius, vocentur edictis publicis quicumque ad beneficium illud examinari uoluerint. *ex Concil. Trid. Sess. 23. cap. 18.*

Potest itidem Synodus prouincialis aliquem Prælatum constituere, qui uisitet Ecclesias, quæ nullius diœcesis esse uidentur, uidelicet eas, de quibus non constat, quæ ex uicinis episcopis propinquiores sint. *ex Concil. Trid. ead. Sess. cap. 9.*

Iudicabit quoque Synodus Prouincialis de licentis datis alicui episcopo, ut abesse possit: & cauebit ne quis eo iure abutatur: & prouidebit, ut pœnis Canonice delinquentes puniantur. *ex Concil. Trid. Sess. 23. cap. 1. de Reformatione.*

Nono queritur, An Synodus Prouincialis possit aliquid statuere, & definire? Gratianus *distinctione decima octaua, in principio*, scripsit; Synodos Episcoporum tantummodo posse corrigere mores, & curare, ut quæ Canonibus statuta sunt, seruentur. Sed minime est dubitandum, quin Synodus Prouincialis possit aliquid statuere, & definire, non quidem, quod sit contra ius commune, sed quod sit præter illud: uidelicet addendo, declarando.

Decimo queritur, Quid in Diœcesana synodo sit tractandum? In primis recitabitur Decretum positum in Concilio Tridentino, *Sess. 23. de Residencia eorum, qui sunt Ecclesijs præfetti.*

Deinde eligentur Iudices, quibus per summum Pontificem cause committi, & delegari queant. *ex Concil. Trid. Sess. 23. cap. 10.*

Item eligentur hi, quorum exacto examine subiciantur, qui ad ordines, vel Parochiales Ecclesias, aliaue beneficia sunt promouendi. *ex Concil. Trid. Sess. 24. cap. 18.*

Eligendi quoque sunt uiri probi, & idonei, quorum cura sit, nulla tamen cum iurisdictione, simpliciter omnia & singula per totam diœcesim, sedulo, & diligenter inquirere, & seruari, quæ correctionem, & emendationem desiderant, & ea ad Episcopum deferre, ut opportune prouideat: solent hi Synodales testes, vel Visitatores appellari. *Capitulum, Sicut olim, de Accusatione, cap. 1. Non debetur, distinctione octaua, & tot constituentur, quot episcopus pro diœcesis, & Ciuitatis amplitudine iudicabit.* Nam ultra septem viros potest constituere. *cap. Epist. in Synodo, vigesima quinta, quæstion. sexta.* Proxima autem sequenti Synodo reuocandi erunt, alijque eligendi. *Hesien. & Ioannes Andreas, cap. 1. Sicut olim, de Accusat.* Porro Synodales testes

electi in manibus Episcopi a Synodo præfidentis, iurando sese obstringent promittentes super reliquas Sanctorum, quas manu tangent, se quicquid nouerint, uiderint, vel postea inquisierint, quod contra Dei uoluntatem, & rectam Christianæ Religionis normam hactenus factum fuerit, & deinceps fieri in illa Parochia, quod ad cognitionem ipsorum quocumque modo peruenit, si indicatum eis fuerit Synodalem causam esse, & ad Episcopum ministerium pertinere, id Episcopo, vel eius speciali delegato patefacturos, neque id se amore, pretio, metu, aut sanguinis, aut affinitatis causa ullo modo celaturos.

Potestas quoque facta est Episcopis à Concilio Tridentino, *Sess. 25. cap. 4. de Reformatione*, ut in Synodis diœcesanis possint pro sua conscientia prouidere ijs ecclesijs, in quibus, vel tam magnus celebrandarum Missarum numerus, defunctorum dispositionibus impositus fuerit: ut illi oneri singulis diebus satisfieri nequeat, vel quæ constituta est illis Missis celebrandis elemosyna, adeo tenuis est, ut non facile inueniatur, qui uelit huic se oneri subijcere, unde pereunt pia testantium uoluntates, & eorum conscientie grauantur, ad quos prædicta pertinent. In his igitur ampla facultas datur episcopis synodi diœcesanæ, statuendi quicquid ad Dei honorem, & cultum, & ecclesiarum utilitatem magis uiderint expedire. Ita tamen, ut eorum semper defunctorum commemoratio fiat, qui pro suarum animarum salute legata ad pios usus reliquerunt.

Ultimo queritur, an possit synodus diœcesana, statuta perpetua concedere? Potest, *cap. ut animarum, de constit. ut ibi Glos. & alij, & Glossam cap. si quis uenerit, de Maior. & obed. cap. super his, eod. titul. & Felin. ibi.* non quidem, quæ sint contra, sed præter, vel secundum Ius commune: ac prouideat ea, quæ ad rectam gubernandam rationem spectant, & quæ ad continendum, & augendum in Fide, & Religione, & bonis moribus Clerum, & Populum. Sed nunquid episcopus suis constitutionibus tenetur? Minime. *Ioan. Andr. in cap. cui licet de regul. iur. in sexto, Alexand. Inson. Decius. leg. prima. ff. quod quisque iuris.* An possit Episcopus à suis Constitutionibus aliquos soluere, hoc est, cum aliquibus dispensare? Potest: non tamen ita ut alteri quæ sit ius auferat. *Cardinal. Zarabel. consil. 30. Siluest. dispensatio, quæstione decimatercia.*

CAP. XLVIII.

De Potestate Episcopi in ordinibus conferendis.

PENES Episcopos, & alios superiores est potestas ordines Ecclesiasticos conferendi: quæ propria est ipsorum, neque alterius cuiusquam, nec eam episcopus, nisi per consecrationem assequitur, cum ad ordinem, non ad iurisdictionem spectet. *e. Transmissum, de elect. ubi Glossa, & alij.*

Primo queritur, Quisnam possit iure ordinare? Respondet, episcopum, & alios eo superiores Antistites. *S. Thom. & alij Theologi in 4. dist. 25.* oportet tamen ex necessitate iuris diuini, ut episcopus sit baptizatus, alioquin enim nec ordines conferre, Christus, aut sacrificium agere, nec absolueret potest. Ordinati tamen ab illo, absoluti, salui sunt propter fidem Sacramenti, *cap. Veniens, de Presbytero non baptizato.* Non tamen ex necessitate iuris diuini requiritur, ut sit confirmatus. Unde si is qui confirmatus non est, ordinetur, vel ordinet, recipit, vel confert ordinis characterem. Oportet itidem, ut habeat ordinem, quem conferre intendit, alias eum dare non poterit. Unde si Diaconus, aut Subdiaconus quis non sit, episcopalem characterem recipit, si consecratur episcopus, & omnes ordines potest conferre, præter eum quem non habet. *Raynerius, & alij in c. Gratia. l. q. 1. Siluest. ordo. 2. q. 1. icite*